

טו ואם בכלי ברזל | הפהו וימות רצח
הוא מות יומת הרצח: יז ואם באבן יד
אשר ימות בה הפהו וימות רצח הוא
מות יומת הרצח: יח או בכלי עץ יד
אשר ימות בו הפהו וימות רצח הוא
מות יומת הרצח: יט גאל הדם הוא
ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו:
כ ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו
בצדיקה וימות: כא או באיבה הפהו בידו
וימות מות יומת המכה רצח הוא גאל
הדם ימית את הרצח בפגעו בו:
כב ואם בפתע בלא איבה הדפו
או השליך עליו כל כלי בלא צדיקה:
כג או בכל אבן אשר ימות בה בלא
ראות ויפל עליו וימות והוא לא אויב לו
ולא מבקש רעתו: כד ושפטו העדה בין
המכה ובין גאל הדם על המשפטים
האלה: כה והצילו העדה את הרצח
מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה
אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב
בה עד מות הכהן הגדל אשר משח
אתו בשמן הקדש: כו ואם יצא יצא
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס
שמה: כז ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם
את הרצח אין לו דם: כח כי בעיר
מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח
אל ארץ אחרת: כט והיו אלה לכם
לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם:
מושבתיכם:

ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח או בכלי עץ יד אשר ימות
בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח גאל הדם הוא ימית את הרצח
בפגעו בו הוא ימתנו ואם בשנאה
יהדפנו או השליך עליו בצדיקה וימות או
באיבה הכהו בידו וימת מות יומת
המכה רצח הוא גאל הדם ימית את
הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא
צדיקה או בכל אבן אשר ימות בה בלא
ראות ויפל עליו וימות והוא לא אויב לו
ולא מבקש רעתו ושפטו העדה בין
המכה ובין גאל הדם על המשפטים
האלה והצילו העדה את הרצח מיד
גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר
מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן
הקדש ואם יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו
גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם כי
בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל
ארץ אחרת והיו אלה לכם לחקת
משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם

